

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 600

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 august 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
947.	— Hotărâre pentru aprobarea plății contribuției anuale a României la „Security and Defence Agenda”	2	
948.	— Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100 — km 17+000 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5A — Reabilitare și extindere la patru benzi a Centurii rutiere a municipiului București între DN 1A și DN 1”	2–3	
949.	— Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național „Lărgire la 4 benzi DN 5 Adunații Copăceni—Giurgiu, km 23+200 — km 59+100”	4–5	
950.	— Hotărâre privind transmiterea unei suprafețe de teren din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a lucrării de interes național „Construcția Autostrăzii București—Brașov, tronson București—Ploiești, km 19+500 — 62+000”	5–6	
951.	— Hotărâre pentru modificarea art. 20 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate	6	
952.	— Hotărâre privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri situate în județul Neamț	7	
953.	— Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 974/2002 privind atestarea domeniului public al județului Alba, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Alba....	8	
954.	— Hotărâre privind trecerea unui imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Harghita în administrarea Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor	8–9	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
980.	— Ordin al ministrului economiei și finanțelor privind modificarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 487/2007 pentru aprobarea măsurilor tranzitorii, a etapelor și termenelor de realizare a transferului competențelor și atribuțiilor privind administrarea accizei către Autoritatea Națională a Vămilelor	9–10	
1.182.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 708/2006 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale	10	
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI			
	Hotărârea din 23 februarie 2006 în Cauza Stere și alții împotriva României	11–16	

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea plății contribuției anuale a României la „Security and Defence Agenda”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata contribuției anuale a României în valoare de 12.500 euro la inițiativa „Security and Defence Agenda”.

Art. 2. — Contravaloarea în lei a contribuției prevăzute la art. 1 se suportă din bugetul aprobat Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 815/2003 pentru aprobarea plății de către România a contribuției anuale la inițiativa „The New Defence Agenda”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 17 iulie 2003.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Adrian Mihai Cioroianu
Ministrul apărării,
Teodor Viorel Meleșcanu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 22 august 2007.
Nr. 947.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100 — km 17+000 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5A — Reabilitare și extindere la patru benzi a Centurii rutiere a municipiului București între DN 1A și DN 1”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100 — km 17+000 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București — obiect 5A — Reabilitare și extindere la patru benzi a Centurii rutiere a municipiului București între DN 1A și DN 1”, potrivit hărții topografice prevăzute în anexa nr. 1*).

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată, situate pe amplasamentul lucrării prevăzute la art. 1, expropriator fiind statul român, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. de sub autoritatea Ministerului Transporturilor.

(2) Imobilele supuse exproprierii sunt menționate în tabelul prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național prevăzut la art. 1 suma globală estimată de 6.650 mii lei alocată din bugetul Ministerului Transporturilor, în

limita prevederilor anuale aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 2007 nr. 486/2006, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul „Investiții ale agenților economici cu capital de stat”.

Art. 4. — Suma prevăzută la art. 3 se virează de Ministerul Transporturilor, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. pentru lucrarea de utilitate publică prevăzută la art. 1, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 5. — (1) Planul cuprinzând amplasamentul lucrării, delimitarea suprafețelor și a construcțiilor supuse exproprierii, precum și tabelul prevăzut în anexa nr. 2 se aduc la cunoștință publică prin afișare la sediul consiliilor locale implicate și vor rămâne afișate până la finalizarea procedurii de despăgubire.

(2) Planul cuprinzând amplasamentul lucrării va fi publicat și într-un ziar local, potrivit legii.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

Art. 6. — Regularizarea documentațiilor cadastrale se va respectarea reglementărilor în vigoare.
 efectua de expropriator, pe baza proiectului tehnic și a detaliilor Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta
 de execuție, fără a afecta dispozițiile prezentei hotărâri, cu hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
 Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban
 Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 22 august 2007.
 Nr. 948.

ANEXA Nr. 2*)

TABELUL

cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării de utilitate publică
 „Fluidizare trafic pe DN 1 km 8+100 — km 17+000 și Centura rutieră în zona de nord a municipiului București —
 obiect 5A — Reabilitare și extindere la patru benzi a Centurii rutiere a municipiului București între DN 1A și DN 1”

Nr. Crt.	Judetul	Unitatea administrativ - teritoriala	Nr. cadastral	Suprafata terenului		Suprafata constructiei	Numele proprietarului conform documentatiilor tehnico - cadastrale
				Suprafata rezultata din acte	Suprafata rezultata din masuratori mp		
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Bucuresti	Sectorul 1	10468/2/1/2/2/1	504,7	504,7	0	Aldea Robescu + Vinatoiu Iosif
2			10468/2/1/1/1	1108,84	1108,84	0	S.C. Roto Romania S.R.L.
3			10468/1/1	251,27	251,27	0	Diculescu Corina-Gabriela + Diculescu Mihai-Mircea
4			20673/1	124,15	124,15	0	Chiriac Andrei-Ioan
5			10827/1	298,14	298,14	0	Jerpelea Gherghina
6			13369/1	473,7	473,7	0	A.N. Loteria Romana S.A. + S.C. Teco-S.R.L.
7			19052/1	814,7	814,7	0	S.C. Gerro Utilaje-S.R.L.
8			13266/1; 13266/2	252,34	252,34	0	Mistreanu Elena
9			13265/2; 13265/1/1	210,06	210,06	0	Stanciu Adriana
10			(15688/2+15688/3)/2	374,33	374,33	0	S.C. Balkancar-S.R.L.
11			15892/2; 15892/1/1	471,18	471,18	0	Petcu Elena
12			13825/1	1477,22	1477,22	0	Le Duc Hoa
13			16612/1; 16612/2	386,77	386,77	0	Ilie Ion + Ilie Elena
14			18255/1	384,9	384,9	0	Matei Ion + Matei Monica-Gilda
15			12285/1	459,15	459,15	0	S.C. Antrepriza Constructii Montaj nr. 4 Bucuresti S.A.
16			15677/1	1139,01	1139,01	0	S.C. Sorceti Expediții și Transporturi S.R.L.
17			19290/1	2944,74	2944,74	0	S.C. Inform Lykos S.A.
18			15194/2; 15194/1/1	513,43	513,43	0	S.C. Pattern Invest-S.R.L.
19			6565/1/1; 8644/2/1; 6565/1/2/1; (6565/1/3+8644/2/2+ 8644/1/1)/1	636,23	636,23	0	S.C. Cathellas Trucks & Trailers Trader S.R.L.
20			9812/1/1/1	158,75	158,75	0	S.C. Dera Romania FT S.R.L.
21			9812/2/1/1	159,55	159,55	0	S.C. Dera Romania FT S.R.L.
22			9284/1	220,11	220,11	0	Olteanu Gheorghe + Olteanu Emilia-Ioana
23				677,39	677,39	0	S.C. Darling Euro Food Prod S.R.L.
24			14493/1/1; 14493/1/2/1	133,5	133,5	0	S.C. Julien Stile S.R.L.
25			16665/1	598,58	598,58	0	S.C. Sindan-S.R.L.
26			15890/2; 15890/1/1	480,52	480,52	0	Voicu Lucia
27			4186/1/1; 4186/3	365,55	365,55	0	S.C. Valtec Comercial Romania-S.R.L.
28			7525/1	242,55	242,55	0	Tudor Iulian
29			15188/2; 15188/2/1	1232,34	1232,34	0	S.C. Unilever Romania S.A.
30			4665/3	6,36	6,36	0	SC Polygon Trading-S.R.L.
31			21469/1	19,84	19,84	0	S.C. Ioannina Impex S.R.L.
32			11573/1	4,77	4,77	0	Pintilie Andrei + Pintilie Alice Rodica
		Total	17.124,67	17.124,67	0		

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată
situate pe amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național
„Lărgire la 4 benzi DN 5 Adunații Copăceni—Giurgiu, km 23+200 — km 59+100”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea amplasamentului lucrării de utilitate publică de interes național „Lărgire la 4 benzi DN 5 Adunații Copăceni—Giurgiu, km 23+200 — km 59+100”, potrivit hărții topografice prevăzute în anexa nr. 1*).

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar prevăzut la art. 1, expropriator fiind statul român, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. de sub autoritatea Ministerului Transporturilor.

(2) Imobilele supuse exproprierii sunt menționate în tabelul prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul suplimentar al lucrării prevăzute la art. 1 suma globală estimată de 11 mii lei alocată din bugetul Ministerului Transporturilor în limita prevederilor anuale aprobate cu destinația cheltuieli, aferente costurilor neeligibile, incluse în planul de finanțare prevăzut în Memorandumul de finanțare convenit între Guvernul României și Comisia Europeană privind asistența financiară nerambursabilă acordată prin Instrumentul pentru Politici Structurale de Preaderare pentru măsura „Lărgirea la 4 benzi a drumului național DN 5 București—Giurgiu, România”, semnat la București la 22 decembrie 2000 și

la Bruxelles la 23 octombrie 2000, ratificat prin Legea nr. 382/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 27 iulie 2001, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Suma prevăzută la art. 3 se virează de Ministerul Transporturilor în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. pentru lucrarea de utilitate publică prevăzută la art. 1, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 5. — Planul cuprinzând amplasamentul lucrării, delimitarea suprafețelor și a construcțiilor supuse exproprierii, precum și tabelul prevăzut în anexa nr. 2 se aduc la cunoștință publică prin afișare la sediul consiliilor locale implicate și vor rămâne afișate până la finalizarea procedurii de expropriere. Planul cuprinzând amplasamentul lucrării va fi publicat și într-un ziar local, potrivit legii.

Art. 6. — Regularizarea documentațiilor cadastrale se va efectua de expropriator, pe baza proiectului tehnic și a detaliilor de execuție și fără a afecta dispozițiile prezentei hotărâri, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 22 august 2007.
Nr. 949.

ANEXA Nr. 2

TABEL
cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național „Lărgire la 4 benzi DN 5 Adunații Copăceni—Giurgiu, km 23+200 — km 59+100”

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nr. cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor	Numele proprietarului conform documentațiilor tehnico-cadastrale
				Suprafața rezultată din acte — m ² —	Suprafața ce urmează a fi expropriată — m ² —		
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Giurgiu	Adunații Copăceni	257/1	94.700	28,00		Voicu C. Dan
2.	Giurgiu	Adunații Copăceni	256/1	48.500	32,00		Voicu Ștefania Angela
3.	Giurgiu	Călugăreni		9.001	28,00		Cusa Gheorghe

* Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

1	2	3	4	5	6	7	8
4.	Giurgiu	Călugăreni	486/1	100.000	35,00		Dinu Constantina
							Dinu Dragoș
							Gkovris Camelia Brindușa
5.	Giurgiu	Călugăreni	1.061/1	10.000	35,00		Lionachescu Costel
							Lionachescu Aida
6.	Giurgiu	Călugăreni	1.056/1	1.001	124,00		Dima Stoiana
7.	Giurgiu	Frătești	1.262/1	1.942	37,00		Preda Nicolae
8.	Giurgiu	Mihai Bravu	415/1	8.900	140,00		S.C. „Blue Flame” — S.R.L.
9.	Giurgiu	Băneasa	251	5.700	33,30		Tiu I. Ion
10.	Giurgiu	Băneasa	437	5.000	44,50		Ciobanu Stan
11.	Giurgiu	Daia	1.505/1	4.600	21,00		Comăneanu D. Maria
12.	Giurgiu	Daia	639/1	15.000	30,00		Podeanu Floarea
TOTAL:					587,80		

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei suprafețe de teren din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a lucrării de interes național „Construcția Autostrăzii București—Brașov, tronson București—Ploiești, km 19+500 — 62+000”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 7 lit. e), art. 8 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea unei suprafețe de teren, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a lucrării de interes național

„Construcția Autostrăzii București—Brașov, tronson București—Ploiești, km 19+500 — 62+000”.

(2) Terenul transmis potrivit alin. (1) nu poate primi altă destinație.

Art. 2. — Predarea-preluarea suprafeței de teren prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban
Secretarul general al Guvernului,
Ilie Gavril Bolojan
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 22 august 2007.
Nr. 950.

DATELE DE IDENTIFICARE

a unei suprafețe de teren din domeniul privat al statului, care se transmite din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Transporturilor, în vederea realizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a lucrării de interes național „Construcția Autostrăzii București—Brașov, tronson București—Ploiești, km 19+500 — 62+000”

Locul unde este situat terenul care se transmite și categoria de folosință	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului
Suprafața de teren identificată se află pe teritoriul administrativ al localității Snagov: T131/P437—439; T131/P437/1, T131/P442—446; T131/P438; T131/P440; T108/P390; T133/P460; T133/P461—463, T133/P468. Nord — Pădure Ocol Silvic Trunchi Vlășia UP IV, T106 Snagov Est — Pădure Ocol Silvic Trunchi Surlari UP V Sud — Pădure Ocol Silvic Trunchi Surlari UP V, Valea Cociovaliștea Vest — Pădure Ocol Silvic Trunchi Vlășia UP IV	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat Sucursala Agroindustrială Băneasa — Ferma Vlășia, conform Hotărârii Guvernului nr. 533/2002	Ministerul Transporturilor — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	Dezmembrare din numărul cadastral 1.819, suprafața = 61.254 m ² Dezmembrare din numărul cadastral 1.819, suprafața = 307.651 m ² Dezmembrare din numărul cadastral 1.820, suprafața = 61.693 m ² Dezmembrare din numărul cadastral 1.820, suprafața = 8.110 m ² Total suprafață supusă exproprierii, necesară în cadrul Proiectului Autostrada București — Ploiești, identificată ca aparținând RAPPs — Ferma Vlășia — suprafața = 438.708 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea art. 20 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Alineatul (4) al articolului 20 din Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 5 septembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În vederea ducerii la îndeplinire a obligației prevăzute la alin. (1), unitățile trimitătoare vor stabili durata maximă de predare-primire a atribuțiilor, fără a depăși:

a) 10 zile calendaristice pentru personalul diplomatic și pentru personalul din Ministerul Apărării care încadrează funcții

de reprezentant militar, șef al secțiunii de apărare, locțiitor al reprezentantului militar, șef de birou/compartiment sau ofițer de stat major în cadrul structurilor de reprezentare militară în străinătate;

b) 25 de zile calendaristice pentru personalul de specialitate cu sarcini de gestiune sau pe linia evidenței documentelor clasificate;

c) 3 zile calendaristice pentru restul personalului;

d) numărul de zile stabilit prin reglementările structurilor internaționale, respectiv fișa postului sau proceduri interne, pentru personalul din Ministerul Apărării care încadrează posturi în aceste structuri.”

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul apărării,

Teodor Viorel Meleşcanu

Ministrul afacerilor externe,

Adrian Mihai Cioroianu

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri situate în județul Neamț

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 și 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri situate pe raza administrativ-teritorială a județului Neamț, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor

publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor,
László Borbély
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 22 august 2007.
Nr. 952.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

privind încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unor drumuri situate în județul Neamț

Nr. crt.	Indicativul vechi	Traseul drumului propus	Pozițiile kilometrice (origine — destinații)	Lungimea totală a drumului — km —	Indicativul nou
1.	Drum sătesc	Siliștea—Goșmani	0+000—1+620	1,620	DC 173
2.	Drum sătesc	DC 15 Ghindăuani centru—intersecție Arboreanu—intersecție	0+000—2+850	2,850	DC 174
3.	Drum sătesc	DN 15D—Ghelăiești	0+000—2+000	2,000	DC 175
4.	Drum sătesc	DN 15D—Bălănești	0+000—2+000	2,000	DC 176
5.	Drum sătesc	DJ 207K—Rotunda	0+000—3+300	3,300	DC 177
6.	Drum sătesc	DJ 201C—Tămășeni—Luțca—DJ 207A	0+000—5+010	5,010	DC 178
7.	Drum vicinal	E 85—Hârlești—Moldoveni	0+200—7+200	7,000	DC 537
8.	Drum vicinal	DJ 158 (Moldoveni)—Hociungi—DJ 158	0+000—3+900	3,900	DC 179

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 974/2002
privind atestarea domeniului public al județului Alba,
precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Poziția nr. 818, coloana 3 „Elemente de identificare” din anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 974/2002 privind atestarea domeniului public al județului Alba, precum și al municipiului, orașelor și comunelor din județul

Alba, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 și 701 bis din 25 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins: „Suprafață totală = 0,68 ha”.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 22 august 2007.
Nr. 953.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind trecerea unui imobil aflat în domeniul public al statului din administrarea
Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală —
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Harghita în administrarea
Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală —
Autoritatea Națională a Vămilelor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 175 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Harghita în administrarea

Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămilelor.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 22 august 2007.
Nr. 954.

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului*) aflat în domeniul public al statului, care trece din administrarea Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală în administrarea Ministerului Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămirilor

Nr. crt.	Adresa imobilului	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice	Valoarea de inventar	Numărul de identificare	Codul de clasificare
0	1	2	3	4	5	6	7
1.	Județul Harghita, municipiul Miercurea-Ciuc, str. Harghita nr. 98	Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Harghita	Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Autoritatea Națională a Vămirilor	Suprafața terenului = 2.194 m ² Sediul administrativ P+2E cu suprafața construită = 465 m ²	3.097.630		

*) Construcția și terenul au trecut în proprietatea publică a statului în baza Procesului-verbal nr. 1.830/1 din 2 iulie 2007, întocmit de Ministerul Economiei și Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Harghita — Administrația Finanțelor Publice Miercurea-Ciuc.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 487/2007 pentru aprobarea măsurilor tranzitorii, a etapelor și termenelor de realizare a transferului competențelor și atribuțiilor privind administrarea accizei către Autoritatea Națională a Vămirilor

În temeiul art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor,

în concordanță cu prevederile art. 163 pct. 2 (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămirilor, respectiv în vederea aprobării măsurilor tranzitorii, a etapelor și termenelor de realizare a transferului competențelor și atribuțiilor privind administrarea accizei către Autoritatea Națională a Vămirilor,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Punctele 2, 3 și 4 ale anexei nr. 1 „Etapale și termenele de preluare” din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 487/2007 pentru aprobarea măsurilor tranzitorii, a etapelor și termenelor de realizare a transferului competențelor și atribuțiilor privind administrarea accizei către Autoritatea Națională a Vămirilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 28 iunie 2007, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. La data de 1 septembrie 2007 se va realiza transferul competențelor referitoare la gestionarea documentelor administrative de însoțire la nivel național.

3. La data de 1 septembrie 2007 se va realiza transferul competențelor către autoritatea desemnată din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor privind activitatea de verificare, investigații și control necesară certificării împlinirii condițiilor de autorizare ca persoană autorizată să producă, să dețină, să primească sau să expedieze, sub orice titlu, produse supuse accizelor.

4. La data de 1 ianuarie 2008 se va realiza transferul competențelor privind inspecția fiscală pentru accize către autoritatea desemnată din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor, cu condiția modificării în acest sens a Ordonanței Guvernului

nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 21 august 2007.

Nr. 980.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 708/2006 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale

În temeiul dispozițiilor art. 4 alin (2) pct. 2 și ale art. 12 alin (3) din Hotărârea Guvernului nr. 495/2007 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

având în vedere prevederile art. 104 alin. (4) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 708/2006 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 8 septembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Litera g) a articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) necesitatea solicitării unor informații suplimentare de la autoritățile fiscale similare din alte state membre ale Uniunii Europene sau din state cu care România are încheiate convenții internaționale pentru schimburi de informații în scopuri fiscale;”.

2. După litera g) a articolului 2 se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) necesitatea elaborării și prezentării unui dosar al prețurilor de transfer în cazul contribuabililor care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate;”.

Art. II. — Direcția generală de coordonare a inspecției fiscale, Direcția antifraudă fiscală, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Daniel Chițoiu

București, 23 august 2007.

Nr. 1.182.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI
SECȚIA a III-a

HOTĂRÂREA din 23 februarie 2006

În Cauza Stere și alții împotriva României

(Cererea nr. 25.632/02)

Strasbourg

În Cauza Stere și alții împotriva României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a III-a), statuând în cadrul unei camere formate din: domnii B.M. Zupančič, președinte, J. Hedigan, L. Caflisch, C. Birsan, doamnele A. Gyulumyan, R. Jaeger, M.E. Myjer, judecători, și domnul V. Berger, grefier de secție, după ce a deliberat în camera de consiliu la data de 2 februarie 2006, pronunță următoarea hotărâre, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 25.632/02) îndreptată împotriva României, prin care 3 cetățeni ai acestui stat, domnii Mihail Stere, Romeo Stoica și Emil Marin Enache (*reclamanții*) au sesizat Curtea la data de 21 iunie 2002, în temeiul articolului 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Reclamanții, cărora li s-a acordat beneficiul asistenței judiciare, au fost reprezentați de către doamna Adnana Călugăr,

avocat în Alba Iulia. Guvernul României (*Guvernul*) a fost reprezentant de agentul său, doamna R. Rizoiu, ulterior de doamna B. Ramașcanu, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. La data de 14 decembrie 2004, Curtea (Secția a III-a) a hotărât să comunice cererea Guvernului. Invocând art. 29 alin. 3, aceasta a decis să analizeze în același timp admisibilitatea și fondul cauzei.

ÎN FAPT

I. Împrejurările cauzei

4. Reclamanții s-au născut în anii 1960, 1956 și, respectiv, 1948 și locuiesc în Alba Iulia.

5. În cadrul restructurării armatei, începută în 1995, au fost adoptate mai multe măsuri legislative pentru a încuraja cadrele militare să ceară trecerea în rezervă și, prin urmare, să se pensioneze anticipat.

6. În afara pensiei, art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 7/1998 (*Ordonanța nr. 7/1998*) acordă celor interesați o „plată compensatorie” neimpozabilă, calculată pe baza soldei lunare brute. Art. 31 alin. 1 din Legea nr. 138/1999 (*Legea nr. 138/1999*) le acorda, de asemenea, dreptul la un „ajutor” neimpozabil și calculat și el în funcție de solda lunară brută. Modul de calcul al acestor ajutoare a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 136/2000 (*Ordonanța nr. 136/2000*), care stabilește ca bază de calcul valoarea soldei lunare nete.

7. La cererea lor, reclamanții au fost trecuți în rezervă și li s-a acordat pensionarea anticipată (la 31 martie 2000 pentru primul și al treilea și la 31 mai 2000 pentru cel de-al doilea) și dreptul la pensie și la alocațiile menționate mai sus. Or, în momentul plății acestor sume, Ministerul Apărării a dedus din acestea valoarea impozitului pe venit, calculat conform dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 referitoare la impozitul pe venit (*Ordonanța nr. 73/1999*), privându-l astfel pe primul reclamant de suma de 85.804.572 lei (ROL), pe cel de-al doilea de suma de 77.945.656 lei (ROL), iar pe cel de-al treilea de 59.605.499 lei (ROL).

8. Printr-o acțiune îndreptată împotriva Ministerului Apărării, reclamanții au cerut restituirea acestor sume, pe care ei le considerau ca fiind reținute pe nedrept, din moment ce Ordonanța nr. 7/1998 și Legea nr. 138/1999 scuteau aceste alocații de impozit. Ministerul Apărării a contestat această

cerere, argumentând că impozitarea respectivă era conformă cu Ordonanța nr. 73/1999.

9. Prin Sentința din 11 ianuarie 2001, Judecătoria Alba Iulia a admis acțiunea reclamanților și a condamnat Ministerul Apărării la restituirea sumelor reținute cu titlu de impozit. Instanța a apreciat că la data pensionării lor, cu mult înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței nr. 136/2000, reclamanții dobândiseră dreptul de a primi alocații neimpozabile, calculate pe baza soldei lor lunare brute. În plus, instanța a observat că art. 5 din Ordonanța nr. 73/1999 precizează că ajutoarele sunt și ele neimpozabile.

10. Ministerul Apărării a introdus recurs, susținând că scutirea de impozit referitoare la plata compensatorie prevăzută la art. 7 din Ordonanța nr. 7/1998 fusese abrogată în mod expres prin art. 86 din Ordonanța nr. 73/1999, care a anulat, în mod implicit, și scutirea privind alocația de sprijin prevăzută la art. 31 alin. 1 din Legea nr. 138/1999.

11. Prin Decizia definitivă din 27 martie 2001, Tribunalul Alba a confirmat temeinicia sentinței, expunându-și motivele după cum urmează:

„Chiar dacă, fără temei, s-ar reține că ar fi fost abrogate prevederile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 7/1998, rămân, ca temei de drept, prevederile art. 31 alin. 1 din Legea nr. 138/1999, care, de asemenea, prevăd neimpozitarea și plata în raport de solda lunară brută; cu privire la acesta, în mod nejustificat, recurentul apreciază că ar fi fost implicit abrogat întrucât nu există nicio rațiune pentru această apreciere, Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 fiind ulterioară Legii nr. 138/1999, astfel că legiuitorul ar fi urmărit abrogarea și a art. 31 alin. 1 din această lege, nimic nu l-ar fi împiedicat să o facă expres, așa cum a prevăzut expres celelalte acte normative enumerate la art. 86 din Ordonanța Guvernului nr. 138/1999;

(...) de asemenea, o ordonanță a guvernului nu poate abroga o lege, fiind act normativ de grad inferior.

Pe de altă parte, în mod greșit recurentul a susținut că Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit este lege specială în raport cu Ordonanța Guvernului nr. 7/1998 și Legea nr. 138/1999; această ordonanță este reglementarea-cadru în materie de impozitare — și deci specială în raport cu dreptul comun al muncii, dar, în raport cu Ordonanța Guvernului nr. 7/1998 și Legea nr. 138/1999, care reglementează drepturile unei categorii speciale de salariați în privința impozitării, Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 constituie drept comun în materie de impozitare, de la care se derogă prin reglementările speciale pentru cadrele militare, reglementări constituite de Ordonanța Guvernului nr. 7/1998 și Legea nr. 138/1998.

În altă ordine de idei, art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 prevede că ajutoarele și plățile compensatorii de natura celor care fac obiectul prezentului litigiu sunt scutite de impozit pe venit, deci nici ulterior intenția legiuitorului n-a fost impozitarea.

Faptul că în Legea nr. 136/2000 se face referire la solda netă nu are relevanță în cazul penenților, care au fost astfel disponibilizați înainte de intrarea în vigoare a acestui act normativ, care nu poate avea efecte *ex tunc*. (...) Eventuala discriminare [între, pe de o parte, militarii care au trecut în rezervă după intrarea în vigoare a Ordonanței nr. 136/2000 și ale căror alocații au fost calculate prin raportare la solda lunară netă și, pe de altă parte, cei care au trecut în rezervă anterior acestei date și cărora li s-au acordat alocații calculate prin raportare la solda lunară brută] la care face referire recurentul nu este o chestiune la latitudinea unității care disponibilizează sau a instanței, ci la latitudinea legiuitorului, care trebuie să o aibă în vedere în procesul de legiferare și să-i găsească soluționarea adecvată printr-o reglementare precisă și expresă. Astfel, nici unitatea recurentă, nici instanța judecătorească nu se poate substitui legiuitorului, uniformizând reglementări legale diferite, intrate în vigoare la date diferite și asupra aceluiași gen de situații dar născute, modificate sau stinse sub imperiul unor legi diferite.”

12. Instanța a apreciat, de asemenea, că cele două alocații în discuție nu puteau fi considerate drept „salariu” sau „venit asimilat salariului”, în sensul art. 22 și 23 din Ordonanța nr. 73/1999, cu atât mai mult cu cât ele nu figurau printre veniturile impozabile menționate la art. 4 din această ordonanță.

În fine, instanța a confirmat practica instanțelor în litigii similare, practică ce era favorabilă cererilor fostelor cadre militare.

13. Având în vedere că Sentința din 11 ianuarie 2001 a intrat în puterea lucrului judecat și a fost investită cu formulă executorie, reclamantii au încasat la o dată neprecizată sumele ce făcuseră obiectul litigiului.

14. La data de 11 septembrie 2001, procurorul general al României a formulat în fața Curții Supreme de Justiție un recurs în anulare împotriva Sentinței Judecătorei Alba Iulia din 11 ianuarie 2001 și a Deciziei Tribunalului Alba din 27 martie 2001.

15. Acesta a apreciat că, în interpretarea legislației interne, cele două instanțe au comis erori grave de drept, ajungând la o soluționare greșită a litigiului. El a argumentat că art. 86 din Ordonanța nr. 73/1999 abrogase prevederile art. 7 din Ordonanța nr. 7/1998 și pe cele ale art. 31 din Legea nr. 138/1999 și a adăugat că, în baza art. 4 și 23 ale Ordonanței nr. 73/1999, alocațiile și celelalte drepturi de care au beneficiat cadrele militare erau asimilate salariilor și erau, din acel moment, supuse impunerii prevăzute de această ordonanță.

16. Reclamantii au cerut respingerea recursului în anulare, contestând argumentarea procurorului general referitoare la abrogarea articolelor mai sus menționate și la asimilarea alocațiilor cu salariile. Aceștia au argumentat că în orice caz și

presupunând că alocațiile puteau fi asimilate salariilor, ele nu ar fi trebuit să fie supuse impozitului, art. 6 lit. f) din Ordonanța nr. 73/1999 scutind de impozit alocațiile calculate pe baza soldei lunare nete. Or, conform art. 24 alin. 2 din această ordonanță, venitul net nu era venitul brut după deducerea impozitului, ci venitul brut minus cotizațiile sociale. De aceea, ei au estimat că Ministerul Apărării le supusese pe nedrept alocațiile impozitului.

17. Prin Decizia din 30 ianuarie 2002, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul în anulare, a casat hotărârile criticate și a dispus rambursarea sumelor pe care Ministerul Apărării le-a plătit reclamantilor în baza acestor hotărâri. Pasajul pertinent din decizie este redactat astfel:

„Deși este real că potrivit art. 31 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, cu drept de pensie, cadrele militare beneficiază de un ajutor neimpozabil stabilit în raport cu solda lunară brută, acest text trebuie raportat la dispozițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit și, respectiv, la Hotărârea Guvernului nr. 1.066/1999, care, deși confirmă neimpozitarea veniturilor provenite din ajutoare, precizează totodată ce venituri fac parte din atare categorie, excluzându-le pe cele de natură salarială.

Or, față de împrejurarea că însăși Legea nr. 138/1999 se referă la școlarizarea personalului militar și la drepturile derivate ale acestuia din calitatea de salariat apare cu evidență că veniturile acordate militarilor la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu titlu de ajutoare, în condițiile art. 31 din lege, decurg din statutul lor de salariați și prin urmare sunt supuse impozitării în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit.

Că este așa o confirmă și Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.066/1999 care, referindu-se la art. 5 din ordonanță, individualizează categoriile de venituri care nu sunt impozabile și nu se impozitează, între care și ajutoarele.

Din enumerarea făcută de text rezultă că ajutoarele neimpozabile vizează exclusiv forme de sprijin cu destinație specială, cum ar fi ajutoarele soțiilor care satisfac serviciul militar obligatoriu; ajutorul social acordat potrivit legii; ajutorul de urgență acordat de Guvern și de primari în situații de necesitate; ajutorul de înmormântare și altele.

Textul menționat nu face nicio referire la ajutoarele pentru trecerea în rezervă acordate cadrelor militare în raport cu solda lunară brută.

Prin urmare, aceste ajutoare fiind de natură salarială și având ca bază de calcul solda lunară brută urmează a fi impozitate ca orice venit brut.

De altfel, în art. 86 din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 se statuează expres că se abrogă orice dispoziții contrare menționatei ordonanțe, ceea ce confirmă odată în plus intenția legiuitorului de a impozita aceste categorii de ajutoare.

În ceea ce privește plățile compensatorii acordate reclamantilor potrivit art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 7/1998 calculate tot în raport de solda brută și neimpozitate, art. 86 din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit statuează expres abrogarea acestui text cu privire la neimpozitarea respectivelor venituri și prin urmare reclamantii datorează impozite și pentru aceste sume.

Pe de altă parte, este de evidențiat și faptul că în art. 6 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, care enumeră veniturile scutite de impozitul pe venit, figurează doar plățile compensatorii și ajutoarele calculate în baza soldei lunare nete. Or, în speță, plățile compensatorii și ajutoarele acordate reclamantilor s-au acordat în raport de solda lunară

brută și prin urmare și din această perspectivă atari venituri erau impozabile.”

18. Deoarece autoritățile nu au introdus nicio cerere de executare silită a deciziei Curții Supreme de Justiție, reclamantii nu au restituit până în prezent sumele litigioase.

II. Dreptul intern pertinent

A. Codul de procedură civilă

19. Art. 330 din Codul de procedură civilă prevedea:

„Procurorul general, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, poate ataca cu recurs în anulare, la Curtea Supremă de Justiție, hotărârile judecătorești irevocabile pentru următoarele motive:

1. când instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești,

2. când prin hotărârea atacată s-a produs o încălcare esențială a legii, ce a determinat o soluționare greșită a cauzei pe fond, ori această hotărâre este în mod vădit netemeinică.”

Acest articol a fost abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2003.

B. Ordonanța Guvernului nr. 7/1998 privind unele măsuri de protecție socială a personalului militar și civil, care se vor aplica în perioada restructurării marilor unități, unităților și formațiunilor din compunerea Ministerului Apărării Naționale

20. Prevederile pertinente sunt următoarele:

ARTICOLUL 6

„În perioada de restructurare a armatei, ofițerii, maiștrii militari și subofițerii [cu o vechime în serviciu de minimum 20 de ani] pot cere trecerea în rezervă, cu drept de pensie, înainte de împlinirea vârstei prevăzute de lege (...).”

ARTICOLUL 7

„Cadrele militare trecute în rezervă cu drept de pensie (...) beneficiază, pentru activitatea depusă în armată, de ajutorul stabilit prin reglementările legale în vigoare cu privire la salarizarea personalului armatei. În plus, pentru fiecare an rezultat ca diferență între vârsta de 55 de ani și vârsta pe care o au la data trecerii în rezervă se acordă o plată compensatorie neimpozabilă, egală cu două solde lunare brute din ultima lună de activitate.”

ARTICOLUL 8

„Cadrele militare cu o vechime în serviciu mai mică de 20 de ani pot trece în rezervă, la cerere, sau pot fi trecute în rezervă de către Ministerul Apărării Naționale (...), beneficiind de o plată compensatorie neimpozabilă, corespunzătoare vechimii în serviciu și ultimei lor solde lunare brute.”

C. Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar și ale funcționarilor civili din armată

21. Art. 31 din Legea nr. 138/1999 prevede următoarele:

„La trecerea în rezervă sau direct în retragere, cu drept de pensie, cadrele militare (...) beneficiază de un ajutor neimpozabil stabilit în raport cu solda lunară brută avută în luna schimbării poziției de activitate și de vechimea lor (...).

Cadrele militare în activitate trecute în rezervă, cu drept de pensie de serviciu, înainte de împlinirea vârstei prevăzute de reglementările în vigoare, mai beneficiază, pentru fiecare an rămas până la limita de vârstă, de un ajutor egal cu două solde lunare brute neimpozabile.

Prevederile alin. (2) nu se aplică cadrelor care beneficiază de plățile compensatorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 7/1998.”

D. Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit (intrată în vigoare la data de 1 ianuarie 2000)

22. Prevederile pertinente sunt următoarele:

ARTICOLUL 4

„Categoriile de venituri care se supun impozitului pe venit sunt: venituri din activități independente; venituri din salarii; venituri din cedarea folosinței bunurilor; venituri din dividende și dobânzi; alte venituri.”

ARTICOLUL 5

„Nu sunt venituri impozabile și nu se impozitează, potrivit prezentei ordonanțe, următoarele:

a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, precum și cele de aceeași natură primite de la terțe persoane (...).”

ARTICOLUL 6 F)

„Sunt venituri scutite de impozit pe venit: (...) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate cadrelor militare trecute în rezervă ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestora la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau pentru cele care nu îndeplinesc condițiile de pensie.”

ARTICOLUL 22

„Sunt considerate venituri din salarii, denumite în continuare salarii, toate veniturile în bani și/sau în natură, obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor sau de forma sub care ele se acordă (...).”

ARTICOLUL 23 b)

„Sunt asimilate salariilor în vederea impunerii: (...) drepturile de soldă lunară, indemnizații, prime, premii, sporuri și alte drepturi ale cadrelor militare, acordate potrivit legii.”

ARTICOLUL 24 ALIN. 2

„Venitul net din salarii se determină prin deducerea din venitul brut, determinat potrivit prevederilor alin. (1), a următoarelor cheltuieli, după caz:

a) contribuțiile reținute, potrivit legii, pentru pensia suplimentară, pentru protecția socială a șomerilor și pentru asigurările sociale de sănătate;

b) o cotă de 15% din deducerea personală de bază, acordată cu titlu de cheltuieli profesionale (...).”

ARTICOLUL 86

„Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă (...) prevederile articolelor 7 și 8 alin. 1 din Ordonanța 7/1998 (...) cu privire la neimpozitarea sumelor primite sub formă de plăți compensatorii, precum și orice alte dispoziții contrare.”

E. Hotărârea Guvernului nr. 1.066/1999 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 5 ianuarie 2000) privind aplicarea Ordonanței nr. 73/1999

23. Hotărârea respectivă prevede următoarele:

„Nu sunt venituri impozabile și nu se impozitează, potrivit prezentei ordonanțe [în sensul articolului 5 a) din Ordonanța nr. 73/1999]: (...) ajutoarele care se acordă soțiilor celor care satisfac serviciul militar obligatoriu, ajutorul social, ajutorul de urgență acordat de Guvern și de primari în situații de necesitate, ajutorul de șomaj, ajutorul de integrare profesională, ajutorul de înmormântare, ajutoarele umanitare, medicale și sociale (...).”

F. Ordonanța de urgență a Guvernului privind modul de calcul al plăților compensatorii și al ajutoarelor acordate cadrelor militare
24. Prevederile pertinente sunt următoarele:

ARTICOLUL 1

„Valoarea plății compensatorii prevăzute de articolele 7, 8 și 11 din Ordonanța nr. 7/1998 (...) și cea a ajutorului prevăzut de articolele 31 și 32 alin. 1 din Legea nr. 138/1999 sunt calculate pe baza soldei lunare nete.”

ÎN DREPT

I. Asupra pretensei încălcări a articolului 6 § 1 din Convenție

25. Reclamantii se plâng de lipsa de independență și de imparțialitate a Curții Supreme de Justiție și pretind că recursul în anulare formulat de procurorul general a fost admis din cauza presiunii exercitate de către Ministerul Finanțelor și de către Ministerul Apărării. Ei invocă art. 6 § 1 din Convenție, care prevede următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială (...)”

26. Guvernul pledează pentru inaplicabilitatea art. 6 în cazul procedurii litigioase datorită faptului că aceasta are un caracter fiscal (*Ferrazzini împotriva Italiei* [MC], nr. 44.759/98, §§ 21—30, CEDO 2001—VII).

27. Reclamantii nu au depus observații asupra acestei chestiuni.

28. Curtea reamintește faptul că, într-adevăr, contenciosul fiscal iese din sfera drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, în ciuda efectelor patrimoniale pe care le are în mod necesar în ceea ce privește situația contribuabililor (*Ferrazzini*, citată mai sus, §§ 29—31).

29. În cauză, Curtea constată că, deși litigiul a fost adus în fața instanțelor civile, acesta se referea la supunerea la impozitul pe venit a ajutoarelor acordate reclamantilor. Așadar, era vorba de datorii fiscale contestate de către reclamantii.

30. Astfel, având în vedere circumstanțele cauzei, Curtea apreciază că obiectul litigiului ținea în principal de dreptul public, mai exact de contenciosul fiscal (vezi, *mutatis mutandis*, *Cabinet Diot și S.A. Gras Savoye împotriva Franței* (dec.), nr. 49.217/99 și 49.218/99, 3 septembrie 2002).

31. În plus, Curtea nu distinge în procedura în cauză nicio „nuață penală” (vezi, *a contrario*, *Bendenoun împotriva Franței*, Hotărârea din 24 februarie 1994, seria A nr. 284, p. 20, § 47).

32. Prin urmare, art. 6 § 1 din Convenție nu este aplicabil în cauză.

33. Rezultă că această parte a cererii este incompatibilă *ratione materiae* cu prevederile Convenției, în sensul art. 35 alin. 3, și trebuie respinsă în aplicarea art. 35 alin. 4.

II. Asupra pretensei încălcări a articolului 1 din Protocolul nr. 1

34. Reclamantii se plâng de o atingere a dreptului lor la respectarea bunurilor, din cauza obligației de a restitui sumele încasate în baza unei decizii care se bucura de autoritate de lucru judecat. Ei invocă art. 1 din Protocolul nr. 1, care prevede următoarele:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

ARTICOLUL 2

„Valoarea soldei lunare nete corespunde valorii soldei lunare brute din ultima lună de activitate, mai puțin valoarea impozitului lunar legal.

Valoarea impozitului lunar este cea prevăzută de Ordonanța nr. 73/1999 privind impozitul pe venit.”

A. Asupra admisibilității

35. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit neîntemeiat în sensul art. 35 § 3 din Convenție. Ea relevă, de asemenea, că acest capăt de cerere nu este lovit de niciun alt motiv de inadmisibilitate. Așadar, el trebuie declarat admisibil.

B. Asupra fondului

36. Guvernul recunoaște că, în baza Hotărârii definitive a Tribunalului Alba din 27 martie 2001, reclamantii beneficiau de o creanță împotriva statului și că anularea acesteia de Curtea Supremă de Justiție constituie o ingerință în dreptul lor la respectarea bunurilor.

37. El apreciază că această ingerință corespunde reglementării utilizării bunurilor pentru a asigura plata impozitelor, că ea ține, așadar, de cel de-al doilea alineat al art. 1 din Protocolul nr. 1 și că este compatibilă cu acest articol, având în vedere că este legală și proporțională cu scopul legitim urmărit.

38. În ceea ce privește respectarea principiului legalității, Guvernul consideră că ingerința se bazează pe dispozițiile Ordonanței nr. 73/1999, astfel cum au fost ele interpretate de către Curtea Supremă de Justiție în exercitarea dreptului său de apreciere și aplicare a dreptului intern.

39. În ceea ce privește „justul echilibru” ce trebuie păstrat între cerințele interesului general și apărarea drepturilor fundamentale ale reclamantilor, Guvernul pretinde că obligația de a plăti retroactiv un impozit în baza unei hotărâri judecătorești echivalează cu aplicarea retroactivă a unei legi fiscale, care nu este interzisă ca atare prin art. 1 din Protocolul nr. 1 (vezi, *mutatis mutandis*, *Di Belmonte (nr. 2) împotriva Italiei* (dec.), nr. 72.665/01, 3 iunie 2004, și *M.A. și alții împotriva Finlandei* (dec.), nr. 27.793/95, 10 iunie 2003).

40. Guvernul consideră, de asemenea, că obligația de a plăti un impozit ce corespunde unui procent de circa 40% din suma ajutoarelor nu constituie, în circumstanțele cauzei, o sarcină excesivă pentru reclamantii. În această privință, el a arătat că aceste ajutoare nu reprezentau niciun mod de remunerație a muncii depuse de către reclamantii și niciun drept ce decurgea din regimul de asigurare socială, ci un ajutor gratuit din partea statului, care viza încurajarea cadrelor militare să se pensioneze anticipat și facilitarea reîntoarcerii lor la viața civilă.

41. În opinia reclamantilor, Curtea Supremă de Justiție a interpretat în mod eronat prevederile Ordonanței nr. 73/1999 și, drept urmare, impozitarea ajutoarelor lor nu avea nicio bază legală. Ei susțin în continuare că au fost privați de drepturile lor de creanță, dobândite în mod legal și definitiv.

42. Curtea observă, în primul rând, că nu se contestă faptul că, în baza Deciziei definitive din 27 martie 2001, reclamantii aveau împotriva statului o creanță suficient de clar stabilită pentru a fi exigibilă. De altfel, Ministerul Apărării le-a plătit sumele în discuție, de care s-au putut bucura până la Decizia Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2002, care a dispus rambursarea lor. Această decizie a constituit, așadar, o ingerință în exercitarea de către reclamantii a dreptului lor de creanță și, prin aceasta, în dreptul lor la respectarea bunurilor.

43. În ceea ce privește regula aplicabilă în lumina art. 1 din Protocolul nr. 1, Curtea reamintește că acest articol conține 3 norme distincte: prima, care se exprimă în prima frază a primului alineat și care are un caracter general, enunță principiul respectării proprietății; cea de-a doua, ce figurează în cea de-a doua frază a aceluiași alineat, vizează privarea de proprietate și o supune anumitor condiții; cât despre a treia, menționată în cel de-al doilea alineat, recunoaște puterea statelor contractante de a reglementa utilizarea bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor sau a altor contribuții sau a amenzilor.

44. Curtea constată că reclamantii se plâng de privarea de drepturile lor de creanță, în sensul celei de-a doua fraze a primului alineat al art. 1. Este adevărat că o ingerință în exercitarea drepturilor de creanță împotriva statului se poate analiza într-o asemenea privare de proprietate (*Pressos Compania Naviera S.A. și alții împotriva Belgiei*, Hotărârea din 20 noiembrie 1995, seria A nr. 332, p. 22, § 34). Totuși, fiind vorba de un impozit de achitat, demersul cel mai natural constă în examinarea capetelor de cerere din punctul de vedere al utilizării bunurilor în interesul general „pentru a asigura plata impozitelor”, care ține de regula enunțată în cel de-al doilea alineat al art. 1 (*National & Provincial Building Society, Leeds Permanent Building Society și Yorkshire Building Society împotriva Regatului Unit*, Hotărârea din 23 octombrie 1997, *Culegere de hotărâri și decizii 1997-VII*, p. 2.353, § 79).

45. Cu toate acestea, cele 3 reguli mai sus menționate nu sunt „distincte”, în sensul că nu au nicio legătură una cu cealaltă: cea de-a doua și cea de-a treia se referă la cazuri speciale de încălcare a dreptului la respectarea bunurilor și, prin urmare, trebuie interpretate în lumina principiului general enunțat în prima regulă (vezi, printre multe altele, *Gasus Dossier — und Fördertechnik GmbH împotriva Olandei*, Hotărârea din 23 februarie 1995, seria A nr. 306 B, p. 46—47, § 55).

46. Curtea reamintește că art. 1 din Protocolul nr. 1 prevede, înainte de toate și în primul rând, că o ingerință a autorității publice în exercitarea dreptului la respectarea bunurilor trebuie să fie legală. Cel de-al doilea alineat recunoaște dreptul statelor de a reglementa utilizarea bunurilor, adoptând „legi”. În exercitarea puterii sale de control, Curtea are competența, chiar dacă limitată, de a verifica respectarea dreptului intern (vezi, de exemplu, *Håkansson și Stuesson împotriva Suediei*, Hotărârea din 21 februarie 1990, seria A nr. 171-A, p. 16, § 47).

47. În cauză, ea constată că pozițiile părților sunt divergente. Guvernul apreciază că prevederile Ordonanței nr. 73/1999, astfel cum au fost ele interpretate de către Curtea Supremă de Justiție, au constituit baza legală a ingerinței. Cât despre reclamantii, aceștia pretind că interpretarea făcută de instanța supremă a fost eronată.

48. Curtea observă că reclamantii au prezentat argumente identice celor formulate în fața Curții Supreme de Justiție, care le-a înlăturat în Decizia sa din 30 ianuarie 2002. Referitor la acest lucru, Curtea relevă că interpretarea și aplicarea legislației interne revine în primul rând autorităților interne, în special instanțelor (vezi, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz împotriva Spaniei* [MC], nr. 30.544/96, § 28, CEDO 1999-I).

49. Având în vedere decizia Curții Supreme de Justiție mai sus menționată, prin care s-a concluzionat în sensul că prevederile art. 31 din Legea nr. 138/1999 și ale art. 7 din Ordonanța nr. 7/1998, referitoare la scutirea de impozit a ajutoarelor în discuție, erau abrogate, Curtea apreciază că ingerința era prevăzută de lege — în speță Ordonanța nr. 73/1999 —, așa cum prevede art. 1 din Protocolul nr. 1.

50. De asemenea, Curtea trebuie să analizeze dacă s-a menținut un „just echilibru” între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului. Preocuparea de a instaura acest echilibru se reflectă în structura

întregului articol 1, inclusiv în cel de-al doilea alineat; în consecință, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (vezi Hotărârea *Building Societies* citată mai sus, § 80).

51. Mai mult, pentru a stabili dacă această cerință este îndeplinită sau nu, este recunoscut faptul că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere (vezi, printre multe altele, *Gasus Dossier*, citată mai sus, § 60).

52. Drept pentru care, Curtea observă că, în prezenta cauză, reclamantii au fost obligați la restituirea creanțelor încasate în deplină legalitate în baza unei decizii definitive și care se bucura de autoritate de lucru judecat.

53. În această privință, trebuie reamintit faptul că preeminența dreptului, unul dintre principiile fundamentale ale unei societăți democratice, este inerentă tuturor articolelor din Convenție (*Broniowski împotriva Poloniei* [MC], nr. 31.443/96, § 147, CEDO 2004-V). Ea presupune respectarea principiului siguranței raporturilor juridice și în special a hotărârilor judecătorești care se bucură de autoritate de lucru judecat. Niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite supervizarea unei hotărâri definitive și executorii în unicul scop de a obține o reexaminare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa (vezi, de exemplu, *Sovtransavto Holding împotriva Ucrainei*, nr. 48.553/99, § 72, CEDO 2002-VII, și *Riabykh împotriva Rusiei*, nr. 52.854/99, § 52, CEDO 2003-IX). Dacă nu ar fi fost așa, readucerea în discuție a hotărârilor definitive ar fi creat un climat general de nesiguranță juridică, diminuând încrederea publicului în sistemul judiciar și, prin urmare, în statul de drept.

54. Desigur, aplicarea retroactivă a unei legi fiscale nu este interzisă ca atare prin art. 1 din Protocolul nr. 1 (vezi *Di Belmonte (nr. 2)* și *M.A. și alții*, citate mai sus). Totuși, Curtea relevă că în cauză nu este vorba de aplicarea retroactivă a unei legi fiscale, ci de anularea unei decizii definitive care se bucură de autoritate de lucru judecat și care stabilise în favoarea reclamantilor creanțe împotriva statului.

55. Având în vedere faptul că intervenția procurorului general după terminarea procedurii — la care nu participase — a condus la anularea integrală a acestor creanțe, Curtea apreciază că o încălcare atât de radicală a drepturilor celor interesați a rupt, în defavoarea lor, justul echilibru ce trebuie păstrat între protecția proprietății și cerințele interesului general (vezi, *mutatis mutandis*, *S.A. Dangeville împotriva Franței*, nr. 36.677/97, § 61, CEDO 2002-III, și *Kliafas și alții împotriva Greciei*, nr. 66.810/01, § 30, 8 iulie 2004).

56. În ciuda mării puteri de apreciere de care beneficiază statul în materie fiscală, exercitarea acesteia, în circumstanțele cauzei, a adus prejudicii principiilor siguranței raporturilor juridice și preeminenței dreptului.

57. Prin urmare, a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1.

III. Asupra aplicării articolului 41 din Convenție

58. Conform prevederilor art. 41 din Convenție:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă”.

A. Prejudiciu

59. Reclamantii solicită 10.000 euro fiecare pentru prejudiciul moral pe care l-au suportat din cauza încălcării dreptului lor de a li se respecta bunurile.

60. Guvernul nu a prezentat observații asupra acestui aspect.

61. Curtea apreciază că reclamantii au suferit un prejudiciu moral incontestabil prin obligarea lor la restituirea sumelor litigioase.

62. Ținând cont de circumstanțele cauzei și statuând în echitate, conform art. 41, Curtea acordă, cu acest titlu, 1.000 euro fiecărui reclamant.

B. Cheltuieli de judecată

63. Reclamantii solicită 1.200 euro cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în fața instanțelor interne.

64. Guvernul nu a prezentat observații asupra acestui aspect.

65. Conform jurisprudenței Curții, un reclamant nu poate obține restituirea cheltuielilor de judecată decât în măsura în

care li s-a stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil. În cauză, ținând seama de faptul că reclamantii nu au furnizat niciun document justificativ, Curtea respinge cererea referitoare la cheltuielile de judecată legate de procedura internă.

C. Dobânzi moratorii

66. Curtea consideră potrivit ca rata dobânzii moratorii să se bazeze pe rata dobânzii facilității de preț marginal a Băncii Centrale Europene, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

CURTEA,

ÎN UNANIMITATE,

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 1 din Protocolul nr. 1 și inadmisibilă pentru rest;

2. hotărăște că a avut loc încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1;

3. hotărăște:

a) ca statul pârât să plătească fiecărui reclamant, în termen de 3 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, conform articolului 44 § 2 din Convenție, 1.000 euro (o mie euro) cu titlu de prejudiciu moral, plus orice sumă ce ar putea fi datorată cu titlu de impozit;

b) ca, începând de la expirarea termenului menționat mai sus și până la efectuarea plății, această sumă să fie majorată cu o dobândă simplă având o rată egală cu cea a facilității de preț marginal a Băncii Centrale Europene valabilă în această perioadă, majorată cu 3 puncte procentuale.

4. respinge cererea de satisfacție echitabilă pentru rest.

Întocmită în limba franceză, apoi comunicată în scris la data de 23 februarie 2006 în conformitate cu art. 77 alin. 2 și 3 din Regulament.

Președinte,
Boštjan M. Zupančič

Grefier,
Vincent Berger

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 155770

